

DR. JÁRÁSI LÓRINC

Adatok a MÁLLERD tevékenységéről (II. rész)

A MÁLLERD Központi Igazgatóság (Közp. Ig.) már korábban is működött, mert az 1946. április 13-án kelt 2/1946. sz. utasításában elrendelte, hogy az erdőgondnokságok készítsék el az 1946/47. évi favágatási tervet, és május 30-ig terjesszék fel jóváhagyásra. Ennek alapján az erdőfelügyelőségek május 15-re kérték be felülvizsgálatra az állami és a 12 130/1945. M.E. sz. rendelet (erdészeti igazgatóságról) alapján az erdőgondnokságokhoz került állami kezelésű erdők favágatási tervét.

A Mi. Eig.-nál 1946. április 30-án tartott tisztí értekezlet tárgya: „az üzemeltetéssel kapcsolatos teendők ismertetése és megbeszélése”. Tizenkét pontban foglalták össze a feladatokat az erdők át vételének befejezése, a felújítandó vágásterületek összeírása, a házi fakitermelés beindítása, üzemtervezés, erdőfeltárás, gyorsan növő fajok telepítése, költségvetés stb.

Barlai Ervin: Erdőgazdaság-politikai irányelvek c. tanulmánya részletesen elemezte ezeket a feladatokat, és az elmúlt évtizedekben többször utaltunk e nagyszerű irányelvek szakmai megalapozottságára. A teljesség igénye nélkül tekintünk át, hogy a MÁLLERD időszakában mi és hogyan valósult meg ezekből a tervekben, illetve mi okozta azt, hogy csak évekként később kezdődhettek el egyes fejlesztések.

Kaán Károly Házilagos erdőgazdálkodás c. tanulmányában (Erdészeti Lapok 1907/1-9.) részletesen elemezte, hogy a házilagos erdőgazdálkodás: „Olyan befektetéseket kíván, melyek már magukban is föltötte nagy közgazdasági kihatásúak” és az „erdőgazdaság üzemének sikerét sem a közjogi politika szeszélyeinek, sem a kormányzati politika ötletszerűségeinek kitenni nem lehet”. Számos ok miatt azonban 1945–48-ban ezek a feltételek nem voltak biztosítva, és a háború utáni közgazdasági viszonyok nem tették lehetővé a házilagos gazdálkodás bevezetését.

A pénz funkciói megszűntek és az általános egyenértékű szerepét a fa, a bőrúru, az étolaj, a bor stb. töltötte be. A vállalkozók nem csak azért termeltek sok tűzfát, mert a lakosságnak arra volt szüksége, hanem azért is, mert tűzfáért kaptak lisztet, étolajat a malmoctól, árpát, zabot, kukoricát az alföldi gazdaktól, tűzfáért vették a ráf- és patkóvasat, cserkéregért a bőrúrut stb.

1946. januárban a Kántor cég egy ürméter tűzifa termeléséért 5000 pengőt, 0,5 kg lisztet, 0,5 dl olajat fizetett és 150 ürm kitermelés után még egy pár bakancs és egy ruhára való szövet is járt. Faragtak MÁV talpfit, mert így kaptak vasúti kocsi, készítették dongát, amit borít adtak. A bort a fuvarosok kapták, azt eladták a munkásoknak fáért, a fűzfáért patkósarkat

vagy zabot vettek. A forint bevezetése után nagy vita volt, hogy 3,60 vagy 3,70 forintba számítsanak egy liter bort.

Egy 1946. május 8-án kelt szerződésben a Mi. Eig. eladta 9 erdőrésztlet (95 hold) termelési jogát Krausz L. fatermelőnek. A vállalkozó a cserkéregért hajította végre a termelést, és minden száz ürm/m³ fa kérege után 1 kg krupon börtalpat adott, a faanyag az erdőigazgatóságnak maradt. Az erdőrésztletekben 900 m³ bányafát, 3650 ürm tűzfát és 4550 mázsa cserkéregre terveztek, de „becslési hiba miatt” csak 66 m³ volt a bányafa, 2695 ürm a bántott tűzifa és 2200 mázsa a cserkéreg. Az erdőgondnokság átvette a 27,70 kg börtalpat, elkezdték a kiosztását, de 7,19 kg-ot „ismeretlen tettesek elloptak”.

Különösen nagy üzletet kötött az Fig. az Extract Rt. budapesti céggel, mert Putnoktól Füzérkomlósig vitakoztak a záiros bakancs, a börtalpat, a löszerszám stb. elosztásán. Az erdőhorvati erdőgondnokság külön sürgette a 172 pár bakancs elszállítását, mert nem tudja biztonságosan tárolni. A cserkéregteléknél abból indultak ki, hogy egy vagon kéreg ára 100 USA dollár, és ehhez viszonyították a bőrúruk értékét.

A nagy cégek mellett sok kisvállalkozó is termelt. Jellemzi a helyzetet, hogy pl. 1946/47-ben a MÁV Olaszliszka–Tolcsva állomásán egyszerre 3-4, Pálháza–Ipartelepén 2-3 fatermelő cég bérelt rakodóterületet. Ezek a vállalkozók tövön megvették egy-egy erdőrésztlet faanyagát, és inflációs pengővel fizettek. A hatósági árrendszer miatt azonban az ilyen üzlet alig hozott bevételt. 1946. május 13-án pl. a hasáb tűzifa és a bányafa árai millió pengőben:

	hasáb tűzifa	bányafa
tövön	210	641
tő mellett	420	1282
MÁV rakodón	1000	2013

Az árarányok a forint bevezetése után is megmaradtak, és pl. a Kántor cég a dáványi parkban (tövön) megvett 273 m³ feynyő szerfáért 10 959,70 Ft-ot, a feladóállomási ár 25%-át fizette.

Figyelmet érdemel, hogy a kisebb cégek egyúttal kiskereskedők is voltak, 45-55% iparifát termeltek, mert a bányafáért közszent, a rönkört fűrészárú, a tűzfáért cementet kaptak, amit azonnal értékesíthettek lisztért, olajért, amivel a fakitermelőket, fuvarosokat fizették.

A házi termelés fokozatos bevezetése az célt is szolgálta, hogy emelkedjen a kitermelés mennyisége és az iparifa árnnya. Az 1946. június 5-i országos erdőigazgatási értekezleten a Közp. Ig. elrendelte: „Az 1946/47. évi fakitermelés az orszá-

gosan fokozott igényekhez képest az cse- dekes vágásokkal szemben 50%-kal emelendő.” A MÁLLERD 360 000 m³ fahasználat kitermelését írta elő, de a Mi. Eig. végül 328 472 m³ vahasználat és 52 263 m³ előhasználat (gyérfítés és tisztítás) kitermelését „írányozta elő” a 24 erdőgondnokságnál.

A „szénecsa” kiteljesedésével növekedett a bányafa-szükséglet, ezért az Országos Fazagdasági Iroda írta a MÁLLERD-nek 1946 májusában: remélik, „a bányafa ellátásához fűződő fontos érdekekre tekintettel az... üzemeltett erdőgazdaságok... folytatni fogják” a bányafa termelését. Bányafa azonban alig volt, 1946. szeptember 21-én a Mi. Eig. elrendelte: „a szerfa termelésénél minden 22 cm középműterű rönkört bányafának dolgoztasson fel, ne hogy ezen szerfa más célokra legyen felhasználva.”

A vállalati termelőket később sem teljesítették a bányafa tervet, mert 1948 szeptemberében a Közp. Ig. az erdőigazgatóságokkal kerestette az Őriszentpéltől Putnokig bejegyzett 29 vállalkozó 19 868 m³ bányafa tartozását. Sürgősen jelenteni kellett, hogy a kijelölt termelőknél „van-e bányafa készletük s ha igen, mennyi és az hol tárol?”

Az „Arccal a vasút felé” jelszó után 1946/47-ben 600 ezer db talpa kellett a MÁV-nak. Ebből 300 ezret a MÁLLERD házi termeléséből kellett biztosítani és az 1947. január 18-i tisztí értekezlet jegyzőkönyvéből tudjuk, hogy a MÁLLERD „50 000 db-os kontingenst szabott ki” a Mi. Eig.-ra. Az értekezleten ismertették a Közp. Ig. 187/1947. sz. utasítását: „Utasi- tom... az erdőigazgatóságok vezetőit és a központi felügyeleti tiszteteket, hogy a műfa % feljavítása érdekében minden lehető kö- vessenek el”. A bányafán és talpfin kívül kellett a rönk, a vezetékoszlop, a pilótafa, a gyufarönk, sőt a nyírkvágás is, hogy fa- szegyet kapjanak a cipőgyárak.

A fakitermelések házilagos végrehajtása azonban nem volt zökkenőmentes. A MÁLLERD előírta, hogy az erdőgondnokságnál legfeljebb 500 Ft. az erdőigazgatóság házi pénztárában és csekkszámliján legfeljebb 25 000 Ft lehet, a többi át kell utalni a központi igazgatóságnak és „a leg- teljesebb takarékoságnak kell érvényesülnie.”

Részletek a Mi. Eig. utasításából: 1946. szeptember 4.: „tekintettel az átmeneti pénzhányra... a házilagos fakitermelési munkákat szüntesse be”. Szeptember 20.: „a házi kezelésben levő fakitermeléseket haladéktalanul, a legnagyobb erővel indítsa meg.” A hatenként kért 30-80 ezer forint ellátmánynak csak negyedét kapták az er-

dő gondnokságok az újabb utasítással: „tekintettel a pénzügyi ellátás nehézségeire... a fuvarozásokat azonnal szünetesse be... ha a fuvarosok hajlandók későbbi fizetésért dolgozni, akkor folytatható.”

Részletek az erdőgondnokok válaszából: „Ezzel az összeggel semmire sem tud menni az eg-ság... ígéretre nem jön a fuvaros...a kapott összeg a bérekre is kevés...mindig halmozódik a forgalmi adó és az OTI járuléka hátraléka, és ez több mint az egész hétre igényelt, de meg nem kapott ellátmány.” Ez az erdőgondnok kapott 5000 Ft-ot, de 5593 Ft volt az OTI hátraléka.

Fokozta a gondokat, hogy egyes vállalkozók kitermelték és elszállították a fát, de nem fizettek. A radványi parkban 1945/46-ban kitermelt fenyő árát pl. a Kántor cég csak 1947. januárban fizette ki, mert a MÁLLERD utasítása szerint az 1946/47-es termelési időnyben kitermelt és kifizetett fát a vállalkozó csak akkor szállíthatta, „ha a múlt időnyben kitermelt faanyag vételárát egészében kifizette, illetve rendezte.”

A vállalati termelések és szállítások határidejét rendszeresen meghosszabbították, és sok vita, fenyegetés, erőszakoskodás forrása volt, hogy az erdőőrök üresen visszaküldték a tiltott fáért menő fuvarosokat, a vállalkozók pedig az erdőgondnok akarták megfizetni az „üres fuvert”.

1947. március 21-én a MÁLLERD közölte a Magyar Fatermelő, Faiparosok, Fa- és Tüzelőanyag Kereskedők Országos Egyesületével, hogy az 1946/47. évre kötött szerződések határidejét „az igen erős téli miatt...meltányosságból” 1947. május 31-ig meghosszabbítja. Ezt követte a Gazdasági Főtanács (a Minisztériának szerve, a gazdasági élet legfőbb irányítója) határozata: „az 1947/48. évi fakitermelések kizárólag házilag végzendők”. Alig kezdték el azonban a termelést, amikor a Gazdasági Főtanács a már jóváhagyott terven felül „az ország faellátásának hathatósabb biztosítása végett...még 40 000 m³ tűzfának vállalati úton való termelését rendelte el” a Mi. Eig-nál. A pénzügyi helyzet sem változott, mert 1947. október 9-én az Eig. ismét utasította az erdőgondnokságokat: „tekintettel a MÁLLERD jelenlegi nagyon nehéz pénzügyi viszonyaira – minden vonalon a legnagyobb takarékossgót tartsa szem előtt.”

A gondokat végül is az oldotta meg, hogy bevezették a fakitálás rendszerét, és a háborús évek túlermeléseinek megtakarítása érdekében a MÁLLERD jelentősen csökkentette a fakitermelési tervszámokat. 1948/49. évre a Mi. Eig 138 544 m³ vég-használat és 39 471 m³ előhasználat fatérfogatát osztotta el az erdőgondnokságok között. A 178 015 m³ fakitermelést gyorsan teljesítették, és mivel a tervet „tülléppeni semmilyen körülmények között nem szabad”, 1949. február 2-án a termelést leállították. Munka nem volt, elkezdődött az erdei munkások fokozatos elvándorlása, ami jelentős gondokat okozt az erdő 1952–54-ben.

Megnyitóbeszéd

1997. július 4-én Ópusztaszeren a mamutfenyő pavilonban

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a megjelenteket abból az alkalomból, hogy az erdész szakközösség is megtekinti a magyar erdészet legújabb létesítményét itt, az Ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkban.

Az emlékparkban a magyar erdészek már 1978 óta jelen vannak, sok alkotás köszönheti létrejöttét itt az erdészek munkájának. A park alapfásítását a Kisteleki Erdészet készítette, a közjóléti fejlesztések keretében valósult meg a többi létesítmény, a kunsági erdészház, a tiszai fafeldolgozás emlékhelyei, az erdőik temploma és most, a mamutfenyő pavilon, az ún. „Bütház”. A mamutfenyő-korong Amerikából való hazahozatalának kiinduló ötletét dr. Debreczy Zsolt botanikus adta, aki Amerikában egy nemzetközi munkacsapatban készíti a világ dendrológiai atlaszát. Kaliforniában járva látta meg a lehetőséget egy kidőlt hegyi mamutfenyő (Sequoiadendron giganteum) törzsszelvényének hazahozatalára. Hosszas utánjárás, előkészítés után amerikai magyarok (Czene Ferenc, Samay Attila) segítségével a Csongrád Megyei Múzeumok Igazgatóságának bevonásával a korong végül is némi viszontagság után megérkezett Ópusztaszerre. A hazahozatal történetét részletesebben Gőbölös Péter erdőmérnök hallgató írta meg a Soproni Egyetem lapjában.

A több mint 1770 éves, nyolc tonna súlyú, 60 cm vastag, 13 m³ térfogatú mamutfenyőkorong felülete 22 m². A nagyobbik átmérője 6,1 m, a kisebbik 4,5 m. Ismereteink szerint Európában ez a legnagyobb átmérőjű ilyen korong. Londonban a British Múzeumban van még egy hasonló, valamivel kisebb (5 m) átmérőjű.

Az újkor majd kétezres éves történetét felölelő famatuzsálem szinte adta az ötletet, hogy bár a fa messziről érkezett hozzánk, égyvüri megörökítésre kerüljön (a magyar történelem jeles évszámain keresztül) nemzetünk történelme itt, a Kárpát-medencében. A 30^{éves}-ban megdőntött korongon történelmünk 16 dicsőséges évszáma került feltüntetésre a fatörzs megfelelő égyvüri, szemléltetve a fa növekedését és azt, hogy hogyan fogja át egyetlen fa élete egy nép történetét. Attila temetésétől az '56-os forradalom és szabadságharc Corvin-közi csatájáig. A korong körül 16 tárlóban a megjelölt évszámok eseményeinek makettjai láthatók, egyelőre félig kész állapotban 1:32-es kicsinyítésben. Az összes tárló, a makettek rendkívüli munkaigényessége miatt csak jövő év májusában lesz kész. A maketteket dr. Major István agrármérnök és dr. Barcsay László erdőmérnök kollégák készítették, illetve készítik folyamatosan. A magyar történelem ilyen formában való bemutatására az ötletet az adta számomra, hogy fiaimmal évekket ezelőtt a Budai Várban a Hadtörténelmi Múzeumban járva láttam, milyen sikere van, elsősorban az ifjúság részéről az ott látható hasonló modelleknek. Itt Ópusztaszeren, a Nemzeti Emlékpark területén elsősorban ifjúságunk

kat kell nevelnünk történelmi ismeretre, hazaszeretetre. E gondolat fontosságára már sokan felhívták a figyelmet, köztük a XX. századi magyar történelem egyik talán legtitizsabb, legönzetlenebb alakja, gróf Teleki Pál egykori miniszterelnök, kinek előrelátó gondolatait aktualitása miatt itt, az európai gazdasági közösséghez való csatlakozás küszöbén sem árt idézni a „Merkünk magyarok lenni” című kis kiadványból és annak előszavából:

„Ha mi nem tartjuk meg a magunk mivoltát, a magunk lelkeségét, a nemzetnek a maga mivoltáról vallott felfogását, akkor itt ezen a helyen a világnak, ebben az időbeli és térbeli tájban, ami az egyedüli lehet, földrajzilag és népillet adott, abban az esetben megszűnik a nemzet. Európának egyik nemzete, alkotóeleme. Akkor emberek leszünk csak, porszemek, széjjel hullunk és soha többé felismerhetők nem leszünk.”

„Súlyos bűnei vannak az elmúlt négy évtizednek. De ezek közül a legsúlyosabb bűn az, az esznye, mely ki akarta törölni a népből hazafiságát és mindenféle internacionalizmus hazug eszméjével fertőzi fiatal-ságunkat, éljen az hazájától elszakitva, vagy hatalmak által torzóva apasztott hazánk területén.

Kell e szől Kell itthon és kell a végeinken túl. Kell itthon, fiatal-ságunknak erkölcsét és hazafiságát helyreállítandó – a „bűnös nemzet-tudat” semmivé oszlatását, a magyarság európaiságát tudatosítani.”

Ne legyen pusztába kiáltott szó – „Merkünk magyarok lenni!” – ehhez adjon biztatást gróf Teleki Pál gondolataival ez a kis kiállítás „Nehéz ma igaz úton járni, de lehet!”.

Ezek a gondolatok vezéreljenek mindennapi munkánkban, tetteinkben, ehhez kívánok sok sikert, jó egészséget minden jelenlétvőnek.

Barátossy Gábor

A korong

Erdész tájfutók a Nyírségben

A IX. Magyar Erdész Tájfutó Verseny eredményeiről

Baktalórántházán gyülekeztek az erdész tájfutók és családtagjaik az esőfelhőkkel egy időben június 6-án este.

Szombat reggel a házigazda, Kovács Gábor, a Nyírerdő Rt. vezérigazgatója nyitotta meg a versenyt. A versenyzők köszöntésén túl szólt a nyírségi táj kialakulásának sajátosságairól, valamint az ott folyó erdészeti-termesztvédelmi munkákról, feladatokról. Ezt követően került volna sor az egyéni versenyekre, de a szakadó eső miatt délutánra halasztottuk a rajtot. Délután elállt az eső. Az elsőnek rajtolókat az erdőben, a többieket pedig a rajtban áztatta bőrig egy utolsó zápor, de ez már nem zavarta a versenyzőket. Mindenki a terepre és a térképre koncentrált.

A „Baktai erdő” alaposan megdolgoztatta és megizzasztotta a futókat. Habár az erdészet dolgozói mindent megtettek Bíró Imre erdészeti igazgató vezetésével a terep futhatóvá tételért, ez sem mentett meg mindenkit a csalántól. A rendkívül formagazdag homokbuckák, mélyedések az alföldi táj egyik legszebb gyertyános-tölgyes cserjében tették próbára a versenyzők technikai-fizikai felkészültségét. A pályaküzűt ugyanezt néhány csalántengerben lévő gödör megkeresésével vizsgálta.

A célban izgatottan tárgyalták a beérkezettek a terepen történetek, és várták az utánuk indulókat. A kiváló kollégiumi elhelyezés és ellátás a Nyírerdő Rt. vendégszeretetét dicséri, ami gyorsan feleltette mindenkivel a csaláncípéseket.

Vasárnap a csapatverseny került sorra. A csapatokat az egyéni verseny alapján

sorsoltuk, törekedve az esélyegyenlőségre. Fikkorra az időjárás is „helyrejött”. Csodálatos napsütés fogadott a „Baktai erdő”-ben.

A kétnapos versenyen 15 nő és 71 férfiversenyző állt rajthoz nyolc kategóriában. Az egyéni verseny eredménye:

Női kategóriák:

Középiszkolás 4800 m, 8 ellenőrző pont	
1. Spiegl Éva	63:34 Erd. Szolg.
2. Lövei Agnes	83:45 Vadas J. Szk.
3. Kolozs Noémi	86:20 Vadas J. Szk.
Felnőtt	5400 m, 9 ell. pont
1. Cser Borbála	57:59 SMAFC

Férfi kategóriák:

Általános iskola 3600 m, 8 ell. pont	
1. Pintyili Gergely	59:51 Északerdő Rt.
2. Kürti Péter	71:12 Gyulai Rt.
3. Bach Zoltán	77:19 OMMI

Középiszkola 'I' 4900 m, 9 ell. pont	
1. Pál István	47:02 Vadas J. Szk.
2. Visnyei Tamás	50:00 Vadas J. Szk.
3. Fehér Iván	58:23 Vadas J. Szk.

Középiszkola '2' 6900 m, 14 ell. pont	
1. Spiegl Máté	55:20 Erd. Szolg.
2. Dedinszky Imre	65:21 TÁEG Rt.
3. Esegéi Péter	70:58 Északerdő Rt.

Egyetem 10 200 m, 16 ell. pont	
1. Vajda Kolos	55:26 SMAFC
2. Török Tamás	72:03 SMAFC
3. Vass László	129:18 SMAFC

Felnőtt 7200 m, 12 ell. pont	
1. Spiegl János	48:21 Erd. Szolg.
2. Urbán Imre	49:00 Vadas J. Szk.
3. Kürti István	55:31 Gyulaj Rt.

Nyílt kategória: 3500 m, 7 ell. pont	
1. Koczka Zoltán	37:16 KEFAG Rt.
2. Spiegl Zsuzsanna	45:06 Erd. Szolg.
3. Könyvű Nóra és István	61:57 Nyírlugosi ÁG

Csapatverseny: 27 ell. pont összegyűjtése	
1. 53:14	Kürti István Lahos Krisztián Nándori Sándor Fülöp Gyula
2. 65:00	Spiegl János Kaludy Miklós Meness László Turjányi Attila
3. 68:28	Dedinszky Imre Czeller Miklós Bódi János Bach Zoltán

Az eredményhirdetést záróebéd követte. Az emléklapokat, valamint a tárgyjutalmakat Kovács Gábor vezérigazgató adta át a legjobbaknak.

A Vita-Fitt Alapítvány küldőnját a Spiegl család, valamint a Kürti család nyerte el.

Az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet, valamint az Országos Erdészeti Szolgálat által felajánlott szakkönyveket a Vadas Jenő Erdészeti Középiszkola nyerte, mint a legtöbb versenyzővel rajthoz álló intézmény.

A versenyben hátul végeztek a tájékozódási futásról szóló ismertető könyveket kaptak, amelyek – bízunk benne – segítik gyors fejlődésüket.

Mivel jövőre Magyarországon kerül megrendezésre az Európai Erdész Tájfutó Bajnokság, így remélhetőleg ott még többen fogunk találkozni.

GABNAI ERNŐ

DR. PÉTERFALVI JÓZSEF írását olvasva (EL. CXXXII. évf. 6. szám) az jutott eszembe, hogy mind az erdőmérnöki, mind az általános mérnöki szakközönység körében egységes szakkifejezésekkel illetjük az út, vasút tervezésével kapcsolatos fogalmakat.

Így az egyes létesítmények tervezése során először *általános tervet* készítünk, majd ezt követi a *részletes terv* kidolgozása. (Eltérően a Szerző „előtervezés” és „pontos tervezés” elnevezésétől.)

Megjegyzendő, hogy a maga nemében mindkettőnek „pontosnak” kell lennie, a lehetőségek határáig. A felhasználatra ajánlott térképek között használhatóság szempontjából az erdőgazdasági üzemi térképek elé helyezném az 1:10 000 méretarányú topográfiai térképeket.

Ha jónak látjátok, használjátok fel a fentieket a lapszerkesztés során, vagy juttassátok el az említett nagyrabecsült Szerzőnek.

Szabadd legyen felhívnom *Bagaméry Gáspár* és szerzőtársai figyelmét, hogy szakmai nyelvzetünkben az átlagmérőn nem a „darabszámmal súlyozott” átlagmérőt, hanem a körlappal súlyozott átmérőt értjük. Ez utóbbi értelemszerűen mindig nagyobb az előzőnél.

A bruttó térfogaton pedig nem csak a kéreggel növelt nettót értjük, mert a bruttóban benne vannak a gallyak, ágak, valamint a földből kimeredő tuskó is.

A nagyon értékes tanulmányuknak egyébként bátran adhatták volna azt a címet; „Faállományok növedékének...” stb.

Más: Ha valakit megszólít a riportter, nyilvánvalóan oda teszi a neve után az „úr” szócskát is. De ha csak megemlíti valakinek a nevét, talán nem szükséges ez a nagy „urizálás”. Például, ha a 190. oldal alján megnevezettek „urak”, akkor miért nem „úrr” a többi, az írásban szereplő személy?

(Papp Kálmán, Roland Mígende, dr. Korinek László stb.)

Üdvözlettel
REMÉNYFY LÁSZLÓ

50 éves a Német Erdő Védközössége

A második világháború után, 1947 decemberében szerveződött a Német Erdő Védközössége abból a célból, hogy elejét vegye az erdők jóvátételét való tárolásának a győztes hatalmak által. Kiterjesztette tevékenységét a következő évből a teljes tájgondozásra. Mai célja elmélyíteni a társadalom megértését az erdő jelentőségéről illetően, támogatni az erdő védelmét, megalapozni az általánosan megértésre találó környezet- és természetvédelmet.

Ma 15 tartományi egyesületben kerekén 30 000 tag közreműködik ebben. Munkájának további kiterjesztésére 1992-ben „Zöld Kerekasztal” hozott létre, amelyben környezet- és természetvédelmi szervezetek, politikusok, gazdasági szakemberek, tudósok és a társadalom minden rangú képviselői működnek közre a hatóságok felé irányított előterjesztéseken. Érdekes kezdeményezése a főbb közlekedési utak mentén megőrzött fasorok számbavétele és ennek keretében a Rügenről a Boden-tóig húzódó, országot átszelő fasor kiépítése.

A védközösség szervezi többek között évente a „Fa napjait”, az „Év fája” mozgalmat. Ifjúsági szervezete a „Német Erdőbarát-Ifjúság” 600 csoportban neveeli a gyermekeket, fiatalokat a köteleességtudó természetmegőrlésre.

(AFZ/DW 1997. 12. Ref. Jérôme R.)

PANNÓNIA erdészetalálkozó, 1997

A Szombathelyi Erdészeti Rt. és az OEE szombathelyi csoportja rendezte idén a 25. PANNÓNIA burgenlandi-szlovén-magyar erdészetalálkozót. Az erdészetalálkozó évente kerül megrendezésre változó osztrák-szlovén-magyar helyszínnel. A magyar házigazda három évente váltakozva a Szombathelyi és a Zalai Erdészeti Rt.

A jubileumi találkozóra 1997. június 12-14. között Kőszeg környékén, illetve Sárvár-Káld térségében került sor, a természetvédelem és az erdőgazdálkodás jegyében. A külföldi és a zalai vendégek kívül az összejövetelen képviseltette magát az Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Irodája is. Az OEE-t *Valentin Károly* alelnök képviselte.

Június 12-én a Bozsoki megérkezés után a nemzetközi erdészetalálkozó résztvevőit dr. Pethő József, az Rt. vezérigazgatója köszöntötte, majd rövid áttekintést adott a PANNÓNIA találkozó történetéről. A délelőtt folyamán *Markovics Tibor*, a Fertő-Hansági Nemzeti Park igazgatóhelyettese, a Kőszegi Tájévédelmi Körzet vezetője tartott a tájvédelmi körzetről diavetítőképes előadást. A rendkívül színvonalas és érdekes előadás után a találkozó résztvevői kölcsönösen tájékoztatták egymást arról, hogy országukban melyek a természetvédelem fő erdőgazdálkodási vonatkozásai. A délután szakmai program a Kőszegi-hegységben zajlott, a helyi erdészkollégák közreműködésével. A program során áttekintést kaptak a résztvevők a bükk és tölgy természetes felújításokról, a lucfenyőállományok egészségügyi (szukarósfás) és erdőfelújítási problémáiról, bükk magtermő állományok kezeléséről, különös tekintettel arra, hogy ezek a tevékenységek természetvédelmi területen

folynak. A találkozó résztvevői körében nagy tetszést aratott a közel egy éve felavatott Stájer-házi Erdészeti Múzeum és az Óház-kilátó. A kilátóból a délutáni zivatar megtisztította levegőben gyönyörű panorámát láthattak a vendégek. A csütörtöki program késő délután egy rövid kőszegi városnézéssel zárult.

Másnap, június 13-án a Sárvári Erdészeti Igazgatóságnál folytatódott az erdészetalálkozó. A terület éghajlati és növényföldrajzi jellemzői mellett ismertető hangzott el a káldi Farkaserdő történetéről, a ma jellemző gyertyános-tölgyes szálerdő-gazdálkodás kialakulása körülményeiről.

Az első bemutatóhelyen a Farkaserdő gyertyános tölgyes természetes erdőfelújításait tekintették meg a találkozó résztvevői, továbbá egy hálózati és ápolási kísérletsort, mely az ERTI Sárvári Kísérleti Állomásával megkötött együttműködési szerződés keretében indult 1995-től. A kutatástól átfogó következtetések hosszabb távon várhatók. A kezdeti, de eredményeket ígérő tapasztalatokról szóló ismertetést a vendégek érdeklődéssel fogadták. Lényeges mondanivalóként fogalmazódott meg, hogy az erdőállományt az ápolás, nevelés során lehet alakítani – javítani vagy rontani akár –, de kellően megalapozni mindenképpen a legelső fázisban, a természetes illetve mesterséges felújítás során lehet és kell.

A gyertyános tölgyesek állományainak nevelése, a gyertyán adta lehetőségek, előnyök kihasználása nagy, az elegendő állományok nevelésekor alkalmazandónál lényegesen nagyobb figyelmet és költségfordítást kíván – ez a problémakör is témája volt a szakmai bemutatónak. A hidegkúti vadászház udva-

rán a 25. – jubileumi – találkozó tiszteltetére állított emléktáblát a vezérigazgató avatta fel.

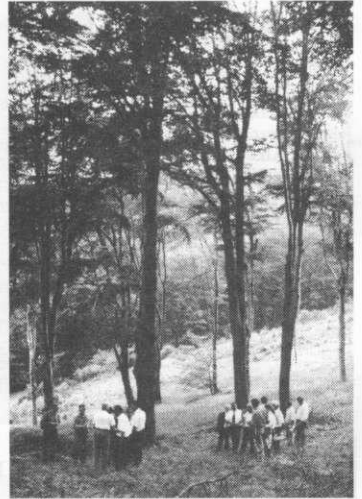
A sárvári program a Nádasdy Ferenc múzeum látogatásával zárult.

A nap végén a résztvevők búcsúvacserón köszöntek el egymástól.

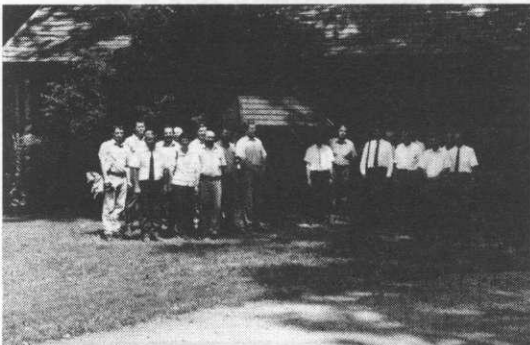
A nagyon jól sikerült rendezvény megszervezésében elismerés illeti a helyi erdészkollégákat, különösen a két szakmai nap fő szervezőit, *Bakó Csaba* és *Szép Tibor* erdőmérnök kollégákat. A résztvevők nagy elismeréssel szóltak a színvonalas szakmai programokról és maradandó élményekkel távoztak azzal, hogy 1998-ban Szlovéniában ismét találkoznak.

Kép és szöveg: BEJCZY PÉTER

Bükk természetes felújítás a Kőszegi-hegységben

Emléktáblaavatás Hidegkúton

Pásztás talaj-előkészítés utáni KTT természetes felújítás Kőszegen

A millicentenárium éve az Országos Erdészeti Egyesületben

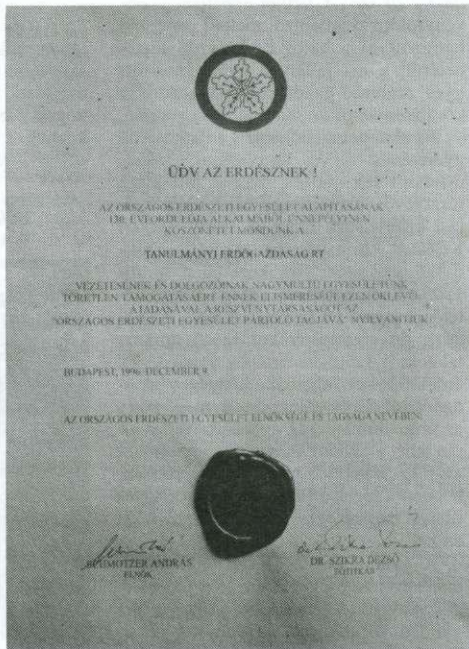
Ezen a címen jelent meg az Erdészettörténeti Közlemények XXX. füzeteként azoknak az egyesületi megmozdulásoknak részletes beszámolója, amelyekkel bekapcsolódtunk a honfgyalás 1100. évfordulójának országos megünneplésébe.

Az év folyamán elsőnek a Győri Helyi Csoportunk szervezett április 16-án nagyszabású megemlékezést Ravazdon. Csatlakozott ehhez elnökségünk, valamint az Erdészettörténeti, Erdőrendezési Szakosztályunk és az FM Csoportunk. Ezt követte május 27-28-án a szegedi ünnepélyes egyesületi közgyűlésünk az ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark bemutatásával, majd betetőzte az évet szeptember 2-3-án az egyesületünk, az Erdészeti és Faipari Egyetem és az Erdészeti Tudományos Intézet által, a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság, a Kisalföldi Erdészeti Részvénytársaság, valamint a Fertő-Hansági Nemzeti Park közreműködésével rendezett, a Magyarországon tartott II. Erdészeti Világkongresszus 60. évfordulójára is emlékező tudományos emlékülés és tanulmányút.

Az ezeken elhangzott, gyakran történelmi jelentőségű megnyilatkozásokat foglalja most egybe az Oroszi Sándor szerkesztésében megjelent, összesen 236 oldalas munka. Alkalmat adott a kiadvány a XX. füzet óta lapunkban meg nem jelent füzetek tartalomjegyzékének közreadására is – befejezés-ként megadja a közlemények XXI-XXX. számaiban megjelent tanulmányok bibliográfiáját.

J. R.

Valamennyi pártoló tag ilyen díszoklevelet kapott

Az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Helyi Csoportjának és Közjóléti Szakosztályának tagjai
HIBBEY ALBERT
erdőmérnököt
80. születésnapján
köszöntötték

**Széchenyi
Professzori
ösztöndíjasaink**

**Bartha Dénes
Kovács Zsolt
Molnár Sándor
Mészáros Károly
Rumpf János
Szalai József
Kosztka Miklós
Héjj Botond**

A ROTH GYULA ERDÉSZETI ÉS FAIPARI SZAKKÖZÉPISKOLA tanári munkakörbe keres 2 fő erdőmérnököt.

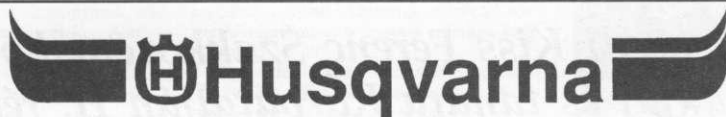
Feladat: az erdőrendezés tan, erdőhasználat, géptan, üzemgazdaságtan tantárgyak elméleti és gyakorlati oktatása.

Előnyt jelent a mérnök-tanári végzettség, valamint a gyakorlatban szerzett tapasztalat.

Bérezés a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény szerint. Jelentkezni lehet: kézzel írt önéletrajzzal az iskola igazgatójánál.

Sopron, Szt. György u. 9.

Telefon: 99/311-518

EUROL OI-100 LÁNCKENŐOLAJ

Osztrák gyártmányú csúcsmínőségű LÁNCKENŐOLAJ, mely optimális kopás- és korrózióvédelmet, jó tapadóképeséget biztosít.
Csökkenti a lerakódásokat, kopásokat a láncon és a lemezen.

2, 5, 10 literes	260 Ft
25 literes	235 Ft
60 literes	230 Ft
200 literes	220 Ft

Keresse az alábbi HUSQVARNA kereskedőknél:

Debrecen	Sarkadi és Tsa. Bt.	Hatvan út 35.	(52) 414-454
Dunapataj	Kölozsvári Zoltán	Kalocsai u. 61.	(78) 425-604
Eger	FÜR-MOT Gmk.	Csiki S. u. 28.	(30) 458-727
Kecskemét	Lajos Ferenc	Zsinór u. 85.	(76) 485-830
Miskolc	FÜR-MOT Gmk.	Szeles u. 49.	(46) 327-230
		József A. 31.	(46) 326-083
Nyírbogát	Petruicz János	Kossuth u. 3-4.	(42) 386-288
Paks	ROBIN Bt.	Dózsa Gy. u. 43.	(75) 314-380
Szentes	Park Servies	Mátyás kir. u. 3.	(20) 444-074
Szolnok	Csanády Bt.	Baross u. 33.	(56) 375-816

HUSQVARNA AKCIÓ

motorfűrészek:

EL-1600	37 118 Ft
H-36	55 118 Ft
H-40	57 283 Ft
H-51	73 678 Ft
H-61	97 983 Ft
H-257	100 823 Ft
H-268	94 828 Ft
H-281 xp	121 164 Ft
H-365	102 363 Ft
H-371 xp	113 941 Ft
H-394 xp	147 108 Ft

tisztítófűrészek:

H-250 rx	154 840 Ft
H-265 rx	179 806 Ft

JONSERED motorfűrészek:

J-2036	53 218 Ft
J-2045	66 521 Ft

Az árak az ÁFA-t tartalmazzák!

